

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Pavli, Archiepiscopi Consta[n]tinopolitani, contra impietatem Arianam bellatoris egregij. Martyrium subijt, anno Domini, 355. Arbetione & Lolliano cons. qui fuit liberij Papæ 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

912 VITA S. PAVLI ARCHIE. CONST.
 quem spiritalis gladius quo iam sapissimè concussus fuerat penetrare non poterat, materialis tandem conficeret, expeditione in Italiam facta, Romam peruenerunt, Papamque Innocentium, inuitis hostibus & aduersarijs, in sancta sede collocarunt. Eo negotio feliciter peracto, Nortbertus Parthenopolim reuersus est: vbi non diu post, graui ægitudine correptus, eadem post menses quatuor penitus confectus, è vita migravit, anno Restauratæ salutis, millesimo centesimo trigesimo quarto. Octauo Idus Iunij. Pontificatus Innocentij quinto, regni verò Lotharij nono. Corpus eius diebus aliquot inhumatum, in maximis æstatis caloribus, ab omni corruptione ac foetore illæsum permansit: ac tandem cum multis suorum lachrymis, præ desiderio eius fufis, ante Altare Sanctæ Crucis, in medio monasterij sepultum fuit. Indè verò post annos aliquot, vt tanti Patris memoria perpetuè ante oculos eorum versaretur, in claustrum illud transtulerunt, vbi tumulo honorificè adornato conquiescens, diem certa resurrectionis & gloriæ spe expectat nouissimum.

Innocentius, in sua sede collocatur.

Feliciter vir sanctus migravit è corpore.

VITA S. PAVLI, ARCHIEPISCOPI

C. Baro. an. narium to 3. & in not. mart. Rom.

Constantinopolitani, contra impietatem Arianam bellatoris egregij. Martyrium subiit, anno Domini, 355. Arbetione & Lolliano conf. qui fuit liberij Papæ 4.

7. Iunij Anno Imperij eius 9. & præced.

Constantio Constantini Magni filio* regnante, cum Ariana persecutio acerrimè in Orthodoxæ fidei cultores desæuaret, Alexandro Bizantinæ vrbis antistiti felici morte subla-

ablato, Orthodoxorum suffragijs suffectus est Paulus, vir & doctrina & virtutibus per omnia clarus. Sed Constantius cum haud ita mltò post Antiochia Constantinopolim redijisset, iratus electo quòd ex eius sententia non processisset, congregato Arianorum conciliabulo, condemnauit Paulum, & Eufubium, Arianæ factionis hominem, ex Nicomediæ antistite, vrbis regiè creat episcopum.

Interim Paulus è sede sua eiectus, cù Athanasio, alijsque non paucis insigni virtute episcopis, Romam abiit, vt illatam matri ecclesiæ, ac ipsi Christo iniuriam, apud vicarium eius Iulium, iniuria ac pietate vindicaret. Quod viro sancto nequaquam difficile fuit. Iulius enim mox cogitata aduersariorum fraude atque calumnia, non modo Paulum, sed & ipsum Athanasium ceterosque Catholicæ fidei antistites, suis sedibus restituit. Sed Constantius, vt cognouit Paulum restitutum, misit continuò Hermoginè exercitum Ducem, qui eum ex ecclesia exturbaret. Et ille quidem cum venisset Constantinopolim, non sequebatur Imperatoris sui voluntatem exequi voluit, sed populus tantarum iniuriarum impatiens, & illum arreptis armis interuenit, & domum eius flammis absumpsit. Cuius rei fama commotus sanè Constantius ipse indignatione ac furore repletus, Bizantium venit, & Paulum quidem ciuitate expulit: ciuitatem verò multis ornamentis, & præcipuo quodam rei frumētariè beneficio, à patre eius vrbe collato, spoliauit. Beneficium autè illud octoginta millia panū quotidianorū summā excedebat. Paulus autem hoc modo pulsus, iterū Romam venit, & Iulio Pontifici illatas denuò iniurias exponit.

Paulus succedit Alexandro, in Episcopatu Bizantio.

Eiecitur è sua sede.

Paulus recipit sedem suam.

Rursus expellitur.

Iterum redit, & paulo post in exilium deportatur.

exponit; qui rursus & iuis, & Constantis Imperatoris literis eum munitum, ad Sedem remisit. Fuit quidem magno civium gaudio exceptus, sed Constantius ea re graviter offensus, statim eum exilio multavit, ac Macedonium per vim intrusit. Impius autem Macedonius cum Philippo praefecto, collecta militari manu, ecclesiam inuasit crudeli prius ferro tribus hominum milibus & quinquaginta miserabiliter deletis.

Cum autem triennio hoc modo suis pastoribus, & vero fidei cultu ecclesiae spoliatae iacerent, Constantius Imperator, qui orthodoxae fidei partes strenue tuebatur, literas ad Constantium fratrem dedit, quibus ut Athanasium & Paulum suis restitueret sedibus, persuadere conabatur; nisi faceret, intentabat minas, se vi & armis imperaturum, quod aequitate ac iustitia consequi non poterat. His sane perterritus Constantius, Paulum quod minus rediret non prohibuit; Athanasium vero literis peramanter scriptis ad Sedem occupandam inuitavit. Sed hos felices successus, Magnentius impia tyrannide mox subvertit. Nam & Constantem Imperatorem interemit, & sopitas nonnihil Arianae insaniae procellas turbulenta tempestate vehementius excitavit. Itaque Athanasius rursus fuga sibi salutem quaerere est coactus. Sacer hic vero presul Cuculus relegatus, ab Eusebianis in arctissimo, & obliturissimo loco fuit reclusus, relictusque ibi, ut fame periret; Deinde post sex dies cum eo ingressi, hominem adhuc spirantem inuenissent: per vim laqueo strangularunt; atque eo genere mortis, ad caelum martyr emigravit.

Interea Arianæ haeresis liberè grassabatur, donec pietate Theodosij exterminata, vera fides longo

Constantius Imperator orthodoxus, à Magnentio necat, proditorie. Paulus relegatur Cuculus, & ibi strangulatur.

longo ex
berrimur
stantinop
ius reliqu
te transfe
ingentem
onis sol
tanti tam
erant, ip
norem sa
quidem r
nis nuper
& quater
fuerat.

VITA S
stertier
fide ap
anno L

R
cer
te
probitat
in ecclesi
culosum
denter in
sticæ disc
didit. Pe
rij S. Mar
stino Arc
sum me
opinion
sticit ho
laborib

longo exilio reuocata est. Quo tempore celeberrimum illud Concilium œcumenicum Cōstantinopolitanum, sacratissimas sancti viri huius reliquias, è Cucuso, maxima cum celebritate transferendas decreuit. Ibi tum videre licuit ingentem populi frequentiam, ad eam translationis solennitatem confluentem; præsertim cum tanti tamque eximij Patres qui Concilio præfuerant, ipsi per se id muneris obirent; & eum honorem sanctissimi viri corpori deferrent; quod quidem reconditum fuit in ecclesia Macedonia nuper ablato; quorum scœuitia læpius pulsus, & quater exilio mulctatus, grauissima passus fuerat.

Celeberrima reliquiarum eius translatio.

VITA S. ROBERTI, ABBATIS Cisterciensis Ordinis, in Anglia. Ex ea, quæ optima fide apud Surium extat. Migravit ex hac vita anno Domini 1159.

C. Baron. in not. mart. rom.

7. Iunii

Robertus optima indole puer, ex Eboracensi prouincia oriundus, literis & pietate ab infantia imbutus. propter morum probitatem, adulta iam ætate, animarum curæ in ecclesia quadam præfectus est. Sed cum periculofum admodum illud regimen sibi esse prudenter intellexeret eo protinus abdicato, monasticæ disciplinæ in Vitebiensi cœnobio sese tradidit. Per id tempus Richardus Prior monasterij S. Mariæ Eboracensis, locum quendam à Turstino Archiepiscopo accepit, ut in eo Cisterciensium mores (qui præcipua quadam sanctitatis opinione florebant) vitamque æmularetur. Præstitit hoc egregiè; prorsus ut nocte dieque in laboribus versaretur, & in summa vitæ asperitate, pro-

Monasticæ institutionis.